

PODZIMEK

Třešňovka

*Vážení kolegové, kolegyně,
milí zaměstnanci našich firem.*

V průběhu léta se mi dostalo pozvání na Žofínské fórum s nabídkou, abych vystoupil se svým příspěvkem na téma budoucnosti českého stavebnictví. Pravděpodobně tuto nabídku odmítnu, neboť se necítím být povolán napravovat celé stavebnictví, nicméně jsem se rozhodl, podělit se o svůj apel do řad našich partnerů, konkurentů a dodavatelů alespoň s Vámi, svými nejbližšími spolubojovníky.

Některé body, které zde zmíním, ode mne neslyšíte poprvé, některé dokonce poněkolkáté, jejich aktuálnost a problematičnost se však stává stále palčivější.

Stavaři proberme se!

Chtělo by se mi zvolat se vši razancí mých životních zkušeností. Chtěl bych touto úvahou apelovat nikoliv na stát, zadavatele, projektanty, nýbrž přímo na nás dodavatele a realizátory staveb. Připusťme si, že jsme se na současné ekonomicky neblahé situaci našeho oboru podepsali nemalou měrou. Přestaňme se ohlížet po viníkovi z vnějšku a přiznejme si s maximální odpovědností i pokorou, že jsme situaci nechali zajít za únosnou mez vlastní liknavostí.

Nejnižší nabídková cena je průšvih!

To už asi chápeme všichni. Nejnižší cena znamená něco zapomenout, ošidit, podcenit, nezaplatit včas dodavatelům, neodměnit řádně zaměstnance, zklamat zadavatele a nevytvořit kýžený zisk. To vše dohromady znamená ničit si jméno, značku, pověst a kazit si radost z dobře odvedené práce. Všichni jsme tomu mámení podlehlí, všichni jsme se nechali vlákat do pastí cenového konkurenčního boje. Navzájem jsme si podkopávali nabídkové ceny v lítém boji o každou zakázku, a čeho jsme tím dosáhli?

Rozvrátili jsme řemeslo!

A zničili jsme řemeslníky jako živočišný druh. Tlak na co nejnižší nabídkovou cenu znamená přímo úměrný tlak na co nejnižší platy řemeslníků. Mizivá marže nedovoluje odměňovat zaměstnance podle šikovnosti, výkonnosti a nasazení. Nedovoluje rozvíjet talenty a hýčkat si specialisty. Zdecimovali jsme jejich nadšení a energii a nahnali je do náruče strojírenských a montážních firem. Ty proti naší nabídce fyzicky náročných podmínek na stavbách, termínovému stresu, klimatické nepřízni a nízkým mzdám inzerují pravidelnou pracovní dobu, práci v suchu a teple, snadné zapracování a především

vyšší mzdu. Mohou si to dovolit, protože marže a zisky ve strojírenských firmách jsou několikanásobně vyšší než ve stavařině.

Kdo nám sebral marže?

Investoři, stát? Ne! My sami. Stát nám nediktuje marže a investoři se jen smějí našemu sebevražednému honu na nejnižší cenu. Smějí se v domnění, že oni na tom vydělají a mnohdy ano. Mnohdy je však vlivem úspor rozčarování přítomno na obou stranách, to už je však většinou pozdě. Zamysleme se nad tím, jak jsme se zacyklili ve snižování cen pod únosnou míru – investoři po nás přece nepožadují nesmyslné ceny. Chtějí především kvalitně odvedenou práci za tu „NEJLEPŠÍ“ cenu. Ta musí být nejlepší pro obě strany a my si ji musíme obhájit!

To odhodlání musí však jít napříč celým oborem, řekněme, že elementární stavařská hrdost by nám neměla umožnit podrážet se navzájem cenou. Cenový standard by měl být respektovaný v rámci celého stavebního segmentu a to tu nemluvíme o žádné kartelové dohodě. Vždyť v jiných odvětvích je řádová výše marže obecně uznávanou veličinou, nepsaným zákonem a nejedná se o kartelová ujednání. Zkrátka a dobře: pod určitou výši zisku přece zdravý rozum nedovolí podnikat.

Proč tedy nepožadovat 13–14 % zisku u stavebních dodávek? Vždyť koho by podobná výše urážela v jiných oborech?

V dobách, kdy se stavebnictví dařilo, se marže pohybovala na 3–4 % objemu zakázky a nedokázali jsme včas zareagovat. Díky tomu a těžším časům, které přišly, už se marže limitně blíží nule a i ekonomický elév pochopí, že je to smrtící injekce. Vždyť základním principem podnikání je tvořit zisk, nabízet službu, která je kvalitní,

žádaná, užitečná a generuje zisk, který se pak zpětně promítá do hospodářského růstu. Vyšší zisky přece nezůstanou v kapsách nás, stavařů. Dobře nastavená marže nám umožní lépe platit řemeslníkům, kteří pak mohou zase více utrácet v jiných odvětvích, umožní nám více investovat do vzdělávání, infrastruktury, nákupu strojového parku a na tom vydělávají všichni naši dodavatelé. A v neposlední řadě nám poctivá cena za naši práci umožní zaručit dodavateli kvalitní dodávky bez kompromisů a nadbytečného stresu. A na tom vyděláme všichni.

Kdo zastaví propad cen za stavební dodávky?

Zase a jediné my. Zahnali jsme sami sebe do defenzivy. Vyhnali jsme technické pracovníky do státní správy, která si je hýčká pravidelnou valorizací mezd a řadou sociálních výhod. Vyhnali jsme řemeslníky do strojírenských firem, kterým jsme my tak lacino postavili montážní haly. Vyhnali jsme je do firem, kde je lidská manuální práce jenom spojovacím článkem v automatické práci strojů, kde lidský um a talent ztrácí postupně svou převahu nad přesností a rychlostí strojů. Zní to trochu jako Čapkovu R.U.R, ale v nastalé situaci musí i stavebnictví srovnat krok. Zatím můžeme jen spekulovat o tom, zda robotizace vyléčí neduhy našeho oboru, kterými jsme ho infikovali, zda a jak úspěšně a rychle se tento element ve stavebnictví zabydlí... Jedno je však jisté, nepůjde to bez velkých investic a tedy slušné marže...

A proč musíme bojovat za změnu současného stavu?

PROTOŽE CHCEME DÁL STAVĚT, STAVÍME TOTIŽ RÁDI!

Martin Podzimek

Rodinný dům Horní Kosov

Budova DAFE-Plast Polná

VYSOČINA

Adaptace podnikatelské nemovitosti fy DAFE-Plast v Polné

Od posledního vydání časopisu jsme na stavbě DAFE-Plast v Polné zdárně dokončili i třetí halu a předali ji společně se dvěma již dokončenými investorovi. Rovněž jsme dokončili venkovní úpravy, asfaltové plochy, parkoviště, chodníky ze zámkové dlažby a zatravněné plochy. Dne 17. 5. 2017 byl podepsán protokol o předání a převzetí díla a celé složité dílo bylo hotovo. Ještě jsme se několik týdnů dohadovali s investorem o konečnou výši ceny, která skončila na cca 60 milionech korun, ale nakonec jsme vše podepsali a stavbu dotáhli i papírově. Tým ve složení Pavel Podolský, Standa Symonides, Honza Polák a Stáňa Malá si zaslouží pochvalu za to, že stavbu dotáhl ve složitých podmínkách v termínu do cíle.

Novostavba RD Horní Kosov

V průběhu jara a začátkem léta jsme dokončili stavbu rodinného domu pro pana Zelenku v Jihlavě včetně terénních úprav a komunikací (foto strana 2). Uvnitř objektu je dokončeno vše kromě interiéru, který nebyl součástí dodávky naší společnosti. Na konci června jsme objekt předali spokojenému investorovi. Díky za dobrou práci Standovi Manovi a Jitce Vinterové. Co se týče kvality provedení jednotlivých řemeslných prací, tak se jedná o naprostou špičku.

Stavební úpravy objektu trafostanice Hutě

Na konci dubna jsme zahájili práce na úpravách trafostanice pro našeho stálého zákazníka na „Čeřítku“. Jednalo se o malou zakázku, ale možná o další vklad do spolupráce

na něčem mnohem větším. Rekonstrukce probíhala bez problémů a na konci července jsme hotové dílo bez závad předali. Práce se povedlo realizovat v rekordně krátkém čase a k velké spokojenosti investora. Stavbu vedl Standa Man za podpory Jany Venkrbcové.

Trafostanice Hutě

Úprava haly „B“ pro Lemtech Jihlava

Tuto zakázku začalo středisko 210 realizovat začátkem dubna (foto strana 4). Je to zakázka pro čínského investora, který v České republice začíná podnikat a vyrábět. Doufáme, že touto zakázkou o objemu cca 15 milionů korun naše spolupráce teprve začíná. Předmětem díla jsou základy pro čtyři stroje a silnoproudé rozvody ve stávající hale. Od počátku realizace docházelo ke změnám projektové dokumentace a navzdory těmto problémům jsme dílo na konci července předali dle smlouvy o dílo. Po instalaci strojů budou provedeny ještě některé další drobné práce, vyvolané postupem montáže výrobních zařízení a proto celkově dokončíme práce až v říjnu. Stavbu realizuje Standa Man a Jana Venkrbcová.

Úprava haly pro Lemtech Jihlava

Nemocnice Jihlava – rekonstrukce pavilonu interny

Páté patro předané, 4.NP před dokončením a 3.NP rozbité... Již druhým rokem probíhá za zdi interního pavilonu krajské Nemocnice Jihlava jeho komplexní rekonstrukce. Třetí etapa byla kolaudována začátkem letošního června, což následně umožnilo stěhování onkologického oddělení do svého

Nemocnice Jihlava - pavilon interny

5.NP. Téhož měsíce letošního roku převzalo dodavatelské sdružení prostor 3.NP, kde zahájilo odstrojovací a bourací práce pro přípravu další etapy. V současné době zde máme dokončené bourací práce, vyvezenou suť a zahajujeme práce na vyzdívkách. Zároveň už v 5. NP jsou dokončeny veškerá rozvody, omítky a lité podlahy, obklady, dlažby, probíhá provádění maleb a montáže podhledů, tak abychom patro předali v říjnu tohoto roku uživateli. Rekonstrukce probíhá za plného nemocničního provozu zbývajících podlaží. Cenné zkušenosti a poznatky, které jsme načerpali během prvního roku generální rekonstrukce, nám nepochybně pomohou s plynulým průběhem prací ve zbývajících patrech. Rozhodně to ale neznamená, že nás už útroby interního pavilonu nemají čím překvapit. Problémy, které vyplývají ze stáří rozvodů či zarostlého kanalizačního potrubí, jsou takřka na denním pořádku. Na realizaci zakázky ve sdružení s PSJ se za společnost Podzimek a synové podílí Michal Vilímek a Jaroslav Šťastný.

Tirad Šašovice

V Šašovicích jsme v létě dokončili další velkou zakázku za více než 100 milionů korun (foto strana 5). S příchodem jara jsme zahájili práce na finálních terénních úpravách. Následovaly pokládky dlažeb, asphaltových ploch včetně rozprostření zeminy a ornice. Během června a července jsme provedli nový základ pod stroj, který investor požadoval dodatečně v nové hale a ostatní drobné práce. Funkčnost všech technologií byla prověřena zkušebním provozem a 14. 7. 2017 proběhla kolaudace. Všem, kteří se podíleli na stavbě a pomohli k jejímu zdárnému dokončení patří velké poděkování. Stavbu se podařilo dokončit v plánovaném termínu, který byl velmi krátký, v dobré kvalitě a také dobrém hospodářském výsledku. Tým ve složení Zbyněk Šťastný, Jitka Vávrů, Honza Pechek a Pavel Kozina si může přát, aby spokojený investor stavěl dál.

Parkoviště Cetimum

Parkoviště Cetimum

Společně se zahájením prací na sousedící hale předal Standa Man rozpracované parkoviště pro stejného investora týmu realizujícímu halu. Vzhledem k neustálým problémům s podmočeným podložím se čekalo na jeho vyschnutí, protože investor nechtěl investovat do stabilizace a sanace podloží a raději posunul termín dokončení díla. Práce se tedy mohly rozběhnout až s příchodem léta. Po dohodě s investorem jsme dokončili dvě třetiny na konci července a zbylou plochu zatím využíváme jako staveniště pro halu Swoboda - Stamping. Parkoviště by mělo být kompletně dokončeno do poloviny října stejně jako hala. Stavbuzajišťuje jako „bokovku“ tým z haly Swoboda - Stamping.

Hala Swoboda - Stamping

Hala Swoboda-Stamping

Objekt firmy Tirad Šašovice

Poslední týden v březnu jsme se mohli zaradovat a po těžké obchodní bitvě nám přistála na stole střediska 210 další „halička“ (foto strana 4). Poslední březnový den jsme převzali staveniště a vše mohlo vypuknout. Jedná se o montovanou železobetonovou výrobní halu o rozměrech 43x102 m s venkovními komunikacemi za více než 100 milionů korun. Během dubna jsme provedli odkopávky a základové konstrukce. V polovině května jsme začali montovat skelet, který jsme vzhledem k plným kapacitám dokončili až na konci června, čímž jsme se dostali do skluzu hned na začátku. Po namontování prvních stropů jsme rozjeli vyzdívký, které se nám podařilo z velké části dokončit během července. Ani nám nezatvrdla malta a už nabíhají všichni řemeslníci a s radostí vysekávají do mnohdy čerstvého zdiva drážky a tahají rozvody. V závěsu jde omítkář a zděné konstrukce dostávají novou podobu. Na začátku srpna jsme dokončili omítky. Během července a srpna jsme dokončili kompletní střešní konstrukci a opláštění, tak abychom mohli začátkem srpna udělat drátkobetonovou podlahu na hale. Nyní v druhé polovině srpna se pracuje na vnitřních příčkách ze sendvičových panelů, probíhají obklady, sádkartony, malby a veškeré instalace, zdravotní a technická instalace, elektro, vzduchotechnika a práce na venkovních komunikacích. Celý tým ve složení Zbyněk Šťastný, Jitka Vávruš, Honza Pechek a Tomáš Pěnička věří, že vše zvládne a dokončí stavbu v daném termínu. Jsou to dostihy, tak nám držte palce. Ještě bychom chtěli vyzdvihnout práci našeho jeřábníka Pavla Marka, který svou ochotou, pracovitostí a přístupem napomáhá zvládnout nelehký úkol. Mnozí by si z něj měli vzít příklad.

Tělocvična v Polné

Na začátku května jsme převzali staveniště pro stavbu nové tělocvičny základní školy v Polné. Od poloviny května jsme zahájili přípravné práce jako je vykácení dřevin, bourací práce na stávajících objektech a zřízení přístupové cesty přes místní potok a od června již začaly stavební práce. Na místě stavby jsou složité základové podmínky, protože tam, kde má nová tělocvična stát byl rybník, který byl zavezen. Proto společně s pilotáží byla nutná i sanace podloží ve větším rozsahu, než bylo uvažováno. Po vytvoření únosného podloží jsme zahájili práce na monolitické konstrukci spodní stavby a následně montáž ocelové konstrukce střechy se zajímavým obloukovým tvarem. Tělocvična bude opláštěná ze dvou bočních stran vláknocementovými deskami. Zbylé pohledové části haly, i střecha, budou ozvláštněny lamelami z thermowoodu. Z toho plyne, že konstrukce střechy je vcelku netradiční a složitá na technické práce. Ale o tom až příště...

Budoucí tělocvična v Polné

Pro město Polná se jedná o historický moment, protože o výstavbu tělocvičny město usiluje řadu let. Doufáme tedy, že se nám povede postavit výjimečnou stavbu, kterou bude škola a popřípadě i místní obyvatelé s radostí užívat. Na výstavbě tělocvičny se podílí Jitka Vinterová v roli přípravářky, Standa Symonides jako stavbyvedoucí a Zdenek Novotný jako vedoucí projektu.

Stavební úpravy objektu Jasmínova 1, Jihlava

V průběhu měsíce dubna jsme zahájili práce na rekonstrukci a přístavbě rodinného domu v Jihlavě, v ulici Rantířovská, pro soukromého investora. Ve zkratce se jedná

Jasmínová 1, Jihlava

o demolici přístavku rodinného domu s původním bazénem a výstavbou nové podsklepené části rodinného domu, ve které se do budoucna bude nacházet fitko s koupelnou a letní kuchyně. Na tuto část bude navazovat i venkovní terasa. Jako poslední bude kompletně vyměněna střešní krytina i na stávajícím objektu. Termín dokončení je plánovaný na říjen 2017. Stavbu realizuje Honza Polák.

Martin Urbánek, výrobní ředitel pro Vysočinu

Emilka

V projektu Emilka v Šáreckém údolí došlo ke stanovení finálního data dokončení obou budov – hostovského domu Andrea a stáji Tereza, a to 25. 9. 2017. V srpnu byla dokončena fasáda a probíhaly kamenické práce na soklových částech domů. V interiérech proběhla montáž SDK konstrukcí a finálních omítek, včetně obkladů a dlažeb. Projekt s maximálním nasazením finalizuje tým ve složení: vedoucí projektu Tomáš Prokopec a mistr Pavel Zelenka.

PRAHA

Villa Atrium Bubeneč

Projekt Villa Atrium Bubeneč dospěl v létě ke svému finále. Praha je tedy bohatší o deset nadstandardních bytů ve vizuálně netradičním bytovém domě v krásné lokalitě vilové čtvrti v Bubenci. Aktuálně probíhá předávání jednotlivých bytů, jejichž poznávacím znamením je důraz na každý stavební detail, budoucím majitelům. Projekt dokončuje asistent vedoucího projektu Dan Müller ve spolupráci s Martinem Podzimkem, za podpory přípravičky Michaely Slušné.

Villa Atrium Bubeneč

Panelové domy Rokycanova, Sabinova, Českobratrská

Rekonstrukce panelových domů v Praze 3

V projektu rekonstrukce šesti panelových domů v Praze 3 na Žižkově došlo k posunu konečného termínu dokončení vlivem víceprací, o jejichž zajištění požádalo město. Do konce srpna byla hotová rekonstrukce střech a následovaly přeložky VN, VO, NN a terénní úpravy prostoru vnitrobloku. Předání stavby je naplánováno na 6. 10. 2017. Realizační tým pro hladký finiš tvoří vedoucí projektu Václav Charouz, stavbyvedoucí Lukáš Vykydal a přípravu má na starosti Alena Doksanská.

Rezidence U Zlatého kapra

V budoucím apartmánech hotelu v Thunovské ulici se na sklonku prázdnin dokončovaly dlažby, koupelny a venkovní dlažby. Následně proběhla montáž interiérových dveří, které stejně jako okna pocházejí z Dřevovýroby Podzimek. Koncem září je naplánována kolaudace a v polovině října by měl být objekt finálně předán investorovi. Na dokončení tohoto náročného projektu v exponovaném centru hlavního města má hlavní zásluhu tým pod vedením Michala Ryse ve složení: stavbyvedoucí Jakub Blecha, mistr Pavel Zelenka a příprava Světlana Lendvorská.

Rezidence U Zlatého kapra

Butovická, Praha 8 Jinonice

Novým projektem ve výčtu pražské výroby je novostavba obytného souboru pěti bytových jednotek a nebytových prostor v Jinonicích. Stavba vyroste v proluce mezi domy na místě zdemolované nemovitosti. V půlce srpna byla dokončena demolice prostoru a jeho vyčištění a byly započaty zemní a výkopové práce. Termín předání hrubé stavby je přelom 2017/2018. S vervou se projektu chopil tým ve složení: vedoucí projektu Vladimír Kunst, mistr Jiří Frček a příprava Nikola Hlavanová.

Rodinné domy Radotín

Rodinný dům Troja

Dokončení této stavby je v termínovém skluzu v důsledku komplikovaných podmínek výstavby. Odstupujícího vedoucího projektu nahradil ve vedení stavby výrobní ředitel Petr Turek ve spolupráci s Pavlem Šárkou, mistrem Luděkem Holsteinem a příprávkou Hanou Kříčkovou

Pražská správa sociálního zabezpečení

Předmětem zakázky je kompletní revitalizace objektu, práce postupují dle harmonogramu a projekt se zdárně blíží ke svému dokončení. V srpnu probíhala náročná demontáž lešení a finalizace stavby, tak aby v polovině září mohla být předána investorovi. Dokončení stavby řídí tým pod vedením zastupujícího vedoucího projektu Petra Turka a mistra Luděka Holsteina.

Havlova knihovna

V tomto projektu došlo k rozdělení objektu do dvou staveb a byly zahájeny stavební práce. Na září je plánována montáž sádkartonových konstrukcí a vybudování přípojek. Zdárný průběh projektu střeží výrobní ředitel Petr Turek v pozici vedoucího projektu, spolu s mistry Zdeňkem Strejčkem a Janem Holíkem a příprávkou Michaelou Slušnou.

4 RD Radotín

Projekt výstavby čtyř exkluzivních vilek s krásnou vyhlídkou na údolí řeky Berounky je zdárně dokončen a stavba domů je úspěšně zkolaudována. V průběhu srpna na místě ještě probíhaly dokončovací práce nad rámec původního zadání. Největší podíl závěrečných prací zaujímaly venkovní úpravy a výsadba zeleně. Domy jsou připraveny k prodeji a v průběhu léta již byla v plném proudu jednání s vážnými zájemci o koupi.

Koncem července za krásného slunečného dne si dokončované vily prohlédl také management firem Podzimek, tým obchodníků a pan šéf s manželkou. Obdivovali se netradičnímu architektonickému řešení staveb i panoramatickému výhledu do údolí.

Nezbývá, než popřát budoucím majitelům nemovitostí, ať se jim vyhlídka nikdy neomrzí a poděkovat za dobře odvedenou práci realizačnímu týmu pod vedením technického ředitele Josefa Kadlece a vedoucího projektu Martina Knappa, který dále tvoří mistři Zdeněk Strejček a Zdeněk Pacvoň a příprávkou Alena Doksanská.

V zastoupení Petra Turka, ředitele výroby Praha
Ivana Opršalová, marketing & PR

OBCHODNÍ ODDĚLENÍ

Třešť

V tomto období naše oddělení zpracovalo několik nabídek, které nebyly úspěšné. Mezi ně můžeme např. zařadit: Přístavba výrobní haly Příbryslav, Úprava Horáckého zimního stadionu Jihlava, Novostavba ubytovacího zařízení pro zaměstnance v Kostelci, Logistické centrum JOPP Velké Meziříčí, Úspory energií – Nemocnice Jihlava a Úspory energií – ZZS Kraje Vysočina.

V současné době pracujeme na nabídkách, které jsou v jednání, mezi které patří:

- RD Nad Skalkou Havlíčkův Brod
- Automotive Lighting Jihlava – nadstavba 3.NP administrativní budovy
- JIPOCAR – Logistické centrum Jihlava – Úpravy v hale F a G a propojovací lávka.

Pepa Studnička, vedoucí obchodního oddělení Třešť

Praha

V prvním pololetí roku 2017 jsme se účastnili a účastníme mnoha výběrových řízení pro soukromé i veřejné investory.

Jednou z významných zakázek byla realizace rozsáhlého projektu rodinných domků, jenž bude probíhat ve třech etapách v Praze Březiněvsí. Zde jsme se dostali do třetího kola, bohužel se však investor nakonec rozhodl pro jinou společnost.

V současné době jsme v poslední fázi výběrového řízení na zhotovitele rekonstrukce velkého objektu v Havelské ulici v centru Prahy. Cenová jednání byla úspěšně ukončena a nyní řešíme znění smlouvy a zahájení stavby.

Dále jsme také v posledním kole výběrového řízení na zhotovitele novostavby bytového domu v Praze 4. Jedná se o zajímavý projekt na zelené louce, kde jsou jednotlivé byty v běžném standardu. Tento projekt by se měl také zahajovat ještě v tomto roce.

Také jsme prošli několika koly výběrového řízení při výběru účastníků rámcové smlouvy s Městskou částí Praha 3. Věříme, že jsme uspěli a v současné době se připravují podklady pro podpis smlouvy.

V posledních dnech se na nás obrátil soukromý investor, pro kterého jsme již v minulosti realizovali složitý objekt v Praze 6. Přípravuje zde v Praze další projekt a obrátil se na naši společnost, jako na osvědčeného partnera. V současné době pracujeme na nabídce, která, jak věřím, bude pro něj zajímavá.

Martin Sojka, obchodní oddělení Praha

Nátěry dílů turbíny MVE Brandýs nad Labem

P&S

V současnosti se naše firma nachází v etapě poměrně rozsáhlé rozpracovanosti většího množství projektů. Některé ze zpracovaných tuzemských i zahraničních nabídek se vyvíjejí velmi slibně. Jde zejména o celkové rekonstrukce několika malých vodních elektráren na Slovensku. V přípravné fázi je rovněž instalace již třetího ručně ovládaného děleného ocelového stavidla na Kremnickém potoce, jehož vody pohánějí soustrojí stávající provozované podzemní MVE.

V současné době se rovněž průběžně projekčně a dodavatelsky podílíme na celkové rekonstrukci MVE Brandýs nad Labem, kde kromě již probíhajících dodávek

MVE Brandýs nad Labem

tzv. na klíč, zajišťujeme další dodatkové zakázkové činnosti, jejichž potřeba se projevila až v průběhu výstavby. Do první skupiny patří dodávky čistícího stroje, jemných česlí, hydraulicky ovládané ruky, stavidel šterkové propusti včetně hydraulických pohonů apod. Do druhé pak repase dílčích částí stávajících turbin, dílčích oprav i nových nátěrových systémů, výroby pomocných ocelových konstrukcí, demontáže stávajících zařízení nebo instalace integrovaných odvodňovacích potrubních systémů savek turbin. Souběžně s předáváním dílčích dodávek je vyhotovována požadovaná projektová dokumentace.

V raném stadiu rozpracovanosti jsou rovněž dodávky strojně technologických a stavebních zařízení do nátokového objektu tepelné elektrárny Mělník, patřící skupině ČEZ a.s.

Velkým problémem se pro naši firmu bohužel v posledním období stala spolupráce s firmou Hydropol s.r.o, pro kterou jsme v průběhu posledních let zajistili větší množství strojně technologických dodávek pro malé vodní elektrárny zejména v Itálii a ve Skotsku. Tato firma přestala i přes příslib jejího majitele a vedoucích odpovědných pracovníků plnit své závazky a platit ve smluvních termínech své pohledávky. Termíny splatnosti pohledávek jsou neustále prodlužovány. Situace bohužel došla tak daleko, že jsme byli nuceni odmítnout předat objednateli nově vyrobená zařízení, dokud neuhradí své stávající pohledávky.

Vypracoval Ladislav Světlík

V současné době máme za sebou realizaci dalších tří zakázek, kde jsme použili v minulosti již zmiňovanou technologii v lakování parketových podlah – speciální „UV - lak“ – PALLMANN X-LIGHT SYSTÉM. Repasi stávající podlahy v místě s novou povrchovou úpravou jsme prováděli v prostorách baru prestižního ARIA HOTELU PRAGUE na Malé Straně a v prostoru Knižní kavárny na Václavském náměstí, která se tento rok prováděla již ve druhé etapě. Třetí z akcí je pokládka nových parketových čtverců vzoru Vídeňský kříž, včetně hrubé podlahy z OSB desek, která proběhla v zasedací místnosti Střediska společných činností AV ČR na Národní.

Práce s UV vytvrzovací lampou

Interiér Knižní kavárny

Naší nejbližší podzimní akcí je výměna vlysových podlah Oblastního muzea v Mostě. Pokládat se zde budou repasované vlysy, jejichž demontáž proběhla začátkem srpna a odborná repase v mezidobí, a nově vyrobené repliky stejného rozměru a v odpovídající kvalitě. Výměna se týká i stávající hrubé podlahy a veškeré práce probíhají za důkladného dozoru místních památkářů.

V minulém vydání časopisu jsme se zmínili o probíhající montáži hrubých podlah v hlavní budově Národního muzea. Montáž byla dokončena přesně dle daného harmonogramu v celkové výměře 4 250m², tedy na ploše, na které se budeme v Národním muzeu realizovat i v následujících montážních pracích.

V současnosti se připravujeme na výrobu druhé (horní) vrstvy hrubé podlahy, a to na „sendvič“. Na vývoji sendvičové desky (tl. 25 mm – 6,5 mm vodovzdorná překližka, lepidlo, 18,5 mm hoblovaná smrková prkna) rozměru 1250x2500mm jsme spolupracovali spolu s kolegy z firmy Woodexpert s.r.o., kteří pro nás zajistili veškerý poradenský servis, včetně zkoušek v Akreditované zkušební laboratoři na Mendelově

univerzitě. Tato atypická deska vznikla díky požadavku pokládat podlahy ve velkých sálech bez dilatačních spár, které by narušovali spárořez, a zároveň velkému nároku na zatížení. Vyrábět budeme celkově 7 070 m² sendvičů, pro nás i pro ostatní subdodavatele.

Naše další spolupráce na rekonstrukci hlavní budovy Národního muzea spočívá v přípravě vzorového okna, tj. repase venkovního rámu o rozměru 2,5x4,0 m a výroba nových venkovních křídel, replik současných.

Vrcholící akcí je pro nás dodávka a montáž dveří na rezidenci U Zlatého kapra v Thunovské ulici a navazující spolupráce na výrobě cca 30 ks kuchyňských linek.

V přípravě jsou i další „menší či větší“ zakázky pro BD v Praze, např. do Rezidence Vokovický dvůr a do Římské ulice, a nakonec se podíváme i do Kolína.

Veronika Dvořáková, obchodní oddělení

HI-MACS

Stůl jako vesmírná loď ze Star Wars

V minulých měsících jsme dokončili velice zajímavou zakázku do Trenčína. Celá tato zakázka se skládala ze tří částí a nesla se ve stylu Star Wars. První částí byla stolová deska ve tvaru vesmírné lodě. Druhá část ve tvaru levitujícího krystalu a poslední částí byla komoda. Vše je umístěno v jedné místnosti a tvoří zajímavý celek.

Lukáš Novák, vedoucí výroby a obchodu HI-MACS

Milhostov

Milhostov – technologie pískovny na klíč

V červnu tohoto roku jsme uvedli do provozu kompletní technologickou linku pískovny v Milhostově u Chebu. Naše firma, jako generální dodavatel celé technologie, zajišťovala všechny subdodávky zejména elektro, automatizaci a stavbu.

Zpracovali jsme projektovou dokumentaci a podle ní vyrobili a namontovali celkem 90t nosných ocelových konstrukcí strojů a zařízení. Dále všechny dopravníky, násypky, ponton a podavač.

Popis linky: celá linka je navržena na výkon 170t/hod. zpracovávané suroviny. Na začátku linky je vstupní násypka o objemu 12 m³ s hydraulicky odklápěným roštem a podavačem šířky 800 mm, který je regulován frekvenčním měničem v návaznosti na pásovou váhu. Aby mohla být surovina roztříděna, museli jsme ji tzv. „rozplavit“. Dodat do technologického procesu 450 m³/hod. vody. Toto se děje systémem čerpadel a hydrocyklonů.

Jednotlivé technologické uzly jsou propojeny příhradovými dopravními pásy vybavenými pochozími lávkami.

Ke skládkování nadsítné frakce větší jako 32 mm slouží odsuvný dopravní pás šířky 500 mm a délky 5 m uložený na kolejisti na prvním stupni třídění. Skládkování ostatních vytříděných frakcí 0-4, 4-8, 8-16, 16-32 mm z finálních třídících strojů zajišťují otočné dopravní pásy šířky 500 mm a 650 mm dlouhé 28 m. Tyto pásy ukládají dopravovaný materiál na skládky ve tvaru ledviny pro získání maximální kapacity skládek.

V současné době probíhá ladění linky, aby ve výsledném produktu písku velikosti 0/4 byly odplavitelné části zastoupeny pouze do 1,5 %. Původní obsah činil více než 27 % a z tohoto důvodu jsme zvolili právě výše uvedenou technologii prání a třídění.

Přejeme našemu dlouholetému zákazníkovi, společnosti Českomoravský štěrk, aby jim linka sloužila k jejich plné spokojenosti. A nám přejeme, aby tato reference byla odrazovým můstkem k dalším dodávkám podobných linek.

Roman Hruza, vedoucí projektant

Milhostov

Milhostov

Pozemní pásové dopravníky ze Strojíren Podzimek

Výrobou strojního zařízení v kategorii „Dopravníků“, které se používají zejména k přepravě sypkých materiálů v kamenoprůmyslu, šterkovnách, pískovnách atd. se naše firma zabývá již od 60. let minulého století.

Pásové dopravníky jsou vždy vyráběny na míru a potřebu daného provozu, který na začátku stanoví své požadavky – množství a druh přepravovaného materiálu. Při návrhu konkrétního dopravníku využíváme typizovanou řadu prvků, kterou s další novou zakázkou rozšiřujeme a inovujeme.

V letošním roce jsme realizovali dodávku a montáž dvou podobných kusů „Pozemních pásových dopravníků“, pro naše dlouholeté zákazníky.

Pásový dopravník pro Kerkosand spol. s r.o.

První zakázka byla pro firmu KERKOSAND spol. s r.o., Slovenská republika. Jednalo se o pozemní pásový dopravník šířky 800 mm v délce 200 m s výkonem 500 t/hod., určený pro přepravu mokrého písku z těžby do technologie. Je poháněn motorem o výkonu $P = 30$ kW.

Druhá zakázka byla pro firmu LB MINERALS, s.r.o. – závod Halámky. Jednalo se o pozemní pásový dopravník šířky 1000 mm v délce 200 m s výkonem 250 t/hod., určený k prodloužení stávající pozemní pásové dopravy pro přepravu šterkopísku. Je poháněn motorem o výkonu $P = 37$ kW.

Dopravníky opravdu umíme a máme co nabídnout.

Martina Kubelíková, obchodní oddělení

Pásový dopravník pro LB Minerals s.r.o.

Problematické nátěry

V našich strojárnách řešíme nemalý problém jak sladit množství použité nátěrové hmoty při nanášení lakýrníkem a množství nátěrové hmoty uváděné v cenových nabídkách našimi rozpočtáři.

Pro příklad:

V roce 2016 jsme pro firmu ALLCONS vyráběli 25t ocelové konstrukce včetně zábradlí. V souladu s rozpočtem a s ohledem na předepsanou tloušťku bylo plánováno spotřebovat 900 kg barvy. Ovšem skutečnost byla odlišná. Spotřebovali jsme 1301 kg barvy, což je o 401 kg více než bylo plánováno (o 45%). Zakázka, kterou jsem uvedl, není jediná.

Další naším nedostatkem je přebytek barvy na skladech. Praxe je taková, že objednáme barvu v 80% na zakázku a posléze doobjednáme zbývající, ale v současné době se to nějak nedaří a vznikají přebytky.

A za třetí – skutečná doba práce při provádění nátěrů je mnohem delší, než plánovaná.

Tyto tři skutečnosti znamenají, že v konečném důsledku je proces nátěrů ztrátový.

Proto jsme sestavili pracovní skupinu, jejímž cílem je výrazně zlepšit efektivitu povrchových úprav ocelových konstrukcí. Držme si palce.

Ladislav Fučík, vedoucí výroby

TŘEŠŇOVKA

Poslední pátek v květnu přivítala Třešňovka všechny zaměstnance firem Podzimek i s jejich doprovodem. Letošní setkání bylo o to slavnostnější, neboť pan šéf s manželkou slavili svoje „160“ narozeniny. Překvapením pro ně byl koňský povoz s kočářem, který je provezl slavností jízdou přes Třešť, přímo na Třešňovku. Tento výběr „dopravy“ nebyl náhodný. Když se pan Josef Podzimek narodil, tak jeho tatínek ze samé radosti nad narozením syna vypravil slavnostně nazdobený povoz pro maminku Kristu a malého Josefa. Úryvek z knihy O veselé továrně: *„Byl to konečně kluk, a tak byla veliká sláva. Když vjížděl kočár s Kristou a synem, pojmenovaným po zakladateli firmy Josef, do rodinné vily v Třešti, projížděli tak honosnou slavobránou, jako by vjížděl skutečný následník trůnu. Oslavy pokračovaly až do karnevalu, který se v tom roce v Třešti konal, a v čele průvodu jel slavnostně ozdobený kočár s princem karnevalu, ve kterém seděly dvě princezny Krista a Jarka. Mrňavého brácha však zastoupilo větší princátka“.*

Pokusili jsme se také připravit důstojnou slavobránu. Vít nám trochu pokazil naše dílo, ale oslavencům se i přesto líbilo. Ocenili tvůrčí nápad.

Malí i velcí se mohli svěřt kočářem, který „kočiroval“ pan Rosta Hemza z Nevcehle, krásnou přírodou na nedaleký Šibeniční vrch.

Oslavencům jsme předali tradiční dort z „kuchyně“ nebo spíš „domácí cukrárny“ paní Fousové, tentokrát s motivem loga 160.

Šéfov narozeninový dort s motivem 160

O občerstvení se ochotně a tradičně postarala firma Mareček. K posezení nám zahrála tradiční kapela S.A.M. v doprovodu pana Požára. Všem předem jmenovaným velmi děkujeme.

Posledním překvapením pro oslavence byl obraz, který ve večerních hodinách přivezl Honza Morkus. Byla to aktuální společná fotka z Třešňovky, vyfocená před pár hodinami. Během večera ji hosté na památku podepsali. Tento obraz má čestné místo v rodinné vile v Třešti.

Třešňovka je za námi. Bylo to příjemné setkání v třešňové aleji a důstojná oslava narozenin.

Pan ředitel Martin Podzimek, děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě i organizaci celého společenského setkání.

Dana Koubová

POSTAVILI JSME SI NOVÝ WEB!

Jak už jste všichni jistě zaznamenali, začátkem června jsme spustili nový web firmy Podzimek a synové. Řízení projektu a obsah webu měl na starosti marketing firmy, grafického ztvárnění se ujala Eliška Podzimeková a programátorské stránky věci Jakub Pexa.

Nejedná se pouze o změnu vizuální podoby stránek, ačkoliv ta jistě upoutá nejvíce, ale i o změnu technologickou, která již byla více než potřebná. Náš současný web tak nyní splňuje veškeré aktuální trendy a požadavky virtuálního světa. Lze jej jednoduše spravovat a aktualizovat bez znalosti programování, správně komunikuje s vyhledávači a dobře se zobrazuje i na tabletech a chytrých telefonech, což je dnes nezbytné.

Firemní web je především digitální vizitkou firmy, jako takový musí firmu správně představit, obsahovat přehledně zpracované základní informace pro klíčové skupiny návštěvníků webu, ať už je to potenciální klient, konkurent, novinář nebo uchazeč o zaměstnání, ale především – jako vše v marketingu – by měl budovat důvěrný dojem, evokovat zážitek, probouzet sympatie a navodit v návštěvníkovi pocit sounáležitosti s firmou a jejími hodnotami, které web interpretuje.

Nová grafická podoba stránek byla koncipována tak, aby na návštěvníka působila hravým a odlehčeným dojmem s důrazem na přehlednost, snadnou ovladatelnost a osobitou textovou i obrazovou podobu. V současnosti se obsah webu odklání od dřívějšího formalismu, strohosti a obširnosti vyjádření – komunikace s cílovými skupinami probíhá v současnosti na mnohem osobnější, důvěrnější, hravější a provokativnější bázi. Je to trochu paradox naší doby, čím víc se upínáme k digitální komunikaci místo té osobní, tím více prahme po osobním a důvěrném tónu v ní. Firemním zájmem je pak především navázat „vztah“ s uživateli našeho webu, představit se jako hrdí, důvěryhodní, sebevědomí, ale také osobití, vtipní a jiní, ne jenom stroze předávat informace nebo dokonce zahltit návštěvníka množstvím textu, tabulek a dalekosáhlých seznamů. Člověk, který si prohlíží a čte náš web, by měl získat dojem, že komunikujeme přímo s ním, protože nás zajímá jako individualita. Odtažité suché slogany směrem k davům už nefungují. Trocha sebeironie a osobní tón jsou osvěžující.

Není tedy divu, že snaha dosáhnout dobrého umístění ve vyhledávačích, poznat jejich algoritmy a přizpůsobit svůj web co nejvíce jejich požadavkům, dala vzniknout řadě nových specializací – optimalizaci pro vyhledávače (SEO), marketingu pro vyhledávače (SEM), on-line marketingu, PPC reklamním kampaním, remarketingu atp.

Virtuální existence firmy je zkrátka již stejně důležitá jako ta fyzická, a tak i na internetu musíme být vidět, a to v co v nejlepším světle, a náš nový web nám ostudu určitě neudělá!

Posluchači stavební školy v interiérech firmy Podzimек

Exkurze Střední školy stavební v areálu našich firem

V závěru školního roku jsme si pozvali budoucí zaměstnance na exkurzi! Žáci, učitelé a mistři odborného výcviku ze Střední školy stavební v Jihlavě z oboru truhlář byli hosty personalistky Žanety Zemanové, která je provedla areálem firem Dřevovýroba a Podzimек a synové ve Váňovské ulici v Třešti. Spolu s Veronikou Dvořákovou jim představily jednotlivá pracoviště i práci našich dřevařů. Nemalému zájmu i v řadách mistrů a pedagogů se těšily výrobky z umělého kamene H-macs. Předposlední školní den tak mohli středoškoláci věnovat průzkumu svého možná budoucího pracoviště. Naše firma se Střední školou stavební v Jihlavě spolupracuje již tradičně a v rámci spolupráce se uskutečňují nejen podobné exkurze, ale funguje i nabídka stipendijních programů zahrnujících finanční a materiálovou podporu studentů, spolu s nabídkou brigád, odborných praxí i budoucího uplatnění.

Ivana Opršalová, marketing & PR

11. etapa cyklovýletu

Již po jedenácté, tradičně týden před Třešňovkou, jsme naplánovali trasu, zastávky a cíl naší letošní cesty.

Tentokrát se zúčastnilo 15 kolarů a tři spoluzaměstnanci přijeli autem (slušná účast). Za krásného, slunečního, ale i větrného počasí, jsme jeli přes hrad Roštejn, Čejkovnu u Horního Mrzátce do Horního Bolíkova – penzionu Babí Hora. Ujeli jsem 25 km. Cestou měli naši „rychlíci“ na „galuskáčích“ dva defekty, jelikož nevyužívali řádné asfaltky, které jsem jim doporučil.

Večer jsme poseděli, zazpívali a spláchli prach z cesty.

Děkuji všem účastníkům a bavičům za účast a firmě (Martinu Podzimkovi) za finanční podporu.

Aleš Lacina, cykloorganizátor

Posluchači stavební školy v areálu firem Podzimек

Účastníci cyklovýletu

Vodní lyžování

Kristýna Mezerová

První sobotu v září se konalo naše tradiční lyžování na vodě. Počasí zřejmě odradilo téměř všechny a v zázemí klubu vodního lyžování jsme se sešli jen v počtu deseti. Odvahu si zaježdit měli jen dva zkušení lyžaři – Kristýna Mezerová a Martin Podzimek. Teplota vzduchu byla 14° C a teplota vody 20° C. Členové klubu pro nás připravili jako vždy vynikající občerstvení, nepředpokládali, že by se zúčastnila jen „hrstka statečných“. Oni totiž na vodních lyžích jezdí od jara do podzimu za každého počasí.

Tenisový turnaj

Měl se konat v neděli na Šiškově mlýně. Od rána vydatně pršelo, ale i přesto jsme doufali, že se turnaj uskuteční. Na místě samém jsme se rozhodli, že zesilující déšť nám pro tento rok nedovolí turnaj odehrát. To se stalo v jeho dvacetičtyřleté historii poprvé. Povrh na Šiškově mlýně je umělý a i za vlhkého počasí velmi klouže. Naše tenisová parta se alespoň vyfotila na místě samém a za hustého deště jsme se přesunuli do Telče do hotelu U Hraběnky, kde jsme odehráli „náhradní“ bowlingový turnaj. Sčítaly se výsledky dvojic, které měly původně hrát čtyřhru. Vítězi se stali Monika Macháčová a Pepa Studnička. Pro tento turnaj nám Zdeněk Mezera z Dřevovýroby vyrobil netradiční „poháry“ pro vítěze. Všichni účastníci litovali, že si tenis nezahráli a těší se již na další ročník.

Účastníci a vítězové bowlingového turnaje

BOJUJEME O STAVBU ROKU!

Po krátké soutěžní pauze se naše firma letos opět uchází o prestižní titul Stavba roku.

Do soutěže byla přihlášena Rekonstrukce secesní vily Marie Karas v Jihlavě, kterou na přelomu zimy a jara dokončilo výrobní oddělení Třešť pod vedením ředitele Martina Urbánka a stavbyvedoucího Ing. Zdeňka Novotného.

Ačkoliv se jedná o stavbu regionálního charakteru, výsledky rekonstrukce i nevšední zájem veřejnosti, který dokončení vily provázelo, nás přesvědčily, že je vila důstojným konkurentem i v rámci celorepublikového klání staveb přihlášených do soutěže Stavba roku.

V prvních měsících roku byla marketingem naší firmy na základě technických podkladů stavbyvedoucího Ing. Novotného, historického exkurzu pana Neuberta z NPÚ Telč a požadavků vyhlášovatele soutěže, vypracována finální textová podoba přihlášky včetně příložených výkresů a fotodokumentace. Grafické úpravy výsledného dokumentu a jeho digitalizace se zhostil Honza Morkus s využitím oficiálních grafických motivů vily Marie Karas, zhotovených investorem rekonstrukce. Koncem května byla textová i digitální verze přihlašovacího dokumentu vyvedená v „dárkovém“ balení osobně odvezena a předána do rukou zástupců ABF, nadace jež je vyhlášovatelem soutěže Stavba roku.

Milým překvapením a velkým zadostiučiněním byla pro nás pak informace z počátku léta, že jsme coby přihlášovatelé postupili s tímto projektem do druhého kola soutěže mezi vybraných 25 staveb (z původního počtu 48), na které se přijede osobně podívat odborná porota soutěže.

V rámci horečných příprav, jichž se ujal opět firemní marketing, byl v několika málo dnech zajištěn odpovídající catering, stylové zařízení přízemní místnosti pro raut a jeho dekorativní a květinová výzdoba v duchu první republiky. Nechyběla ani dobová „služka“ v krajkové zástěrce, ani háčkované ubrusy a květiny z „praprababiččiny zahrádky“. Jako uvítání pro porotce a zároveň drobný dárek, který jim má připomínat návštěvu ve vile Marie Karas, byl zhotoven svitek s logem vily, jehož obsahem bylo krátké seznámení s historií vily, její rekonstrukcí, a obrazová dokumentace vizuálních proměn domu.

Nutno říct, co i porota mohla zaznamenat až osobní návštěvou tohoto místa, že totiž výsledkem opravdu mistrně provedené rekonstrukce domu není jen impozantní znovuzrození původní krásy domu, ale skutečné navrácení „genia loci“. Nelze vnímat pouze ryzí řemeslné zpracování detailů aniž byste se nechali unést a okouzlit atmosférou místa, jeho historií a 115 let starým příběhem zakázané lásky, která dala, kromě dcery, vzniknout i domu, jenž díky zájmu investora a práci dodavatelů bude i nadále připomínkou dávno zašlých osudů.

Dovolu mi s velkou radostí shrnout, že návštěva poroty a prohlídka vily zakončená výborným rautem v krásných prostorách vily proběhla velmi úspěšně a ve vřelé atmosféře, k níž napomohla, kromě účasti pana ředitele Martina Podzímka, ředitele Martina Urbánka a stavbyvedoucího Zdeňka Novotného, i laskavá přítomnost projektantů přestavby manželů Velehradských a pana Jiřího Neuberta z NPÚ Telč s jejich příspěvkem k výkladu o historii a rekonstrukci této nádherné vily. Je mi rovněž ctí tlumočit výslovnou chválu předsedkyně odborné poroty architektky Radomíry Sedlákové za tradičně vysokou úroveň zpracovaných přihlašovacích materiálů, jejich obsahovou důkladnost a estetické zpracování.

Nezbývá nám tedy než doufat, že se ona chvála a obdiv zhmotní v nominaci na titul Stavba roku, ačkoliv, jak samotní porotci konstatovali, konkurence je v letošním roce nesmírně tvrdá a vzácně vyrovnaná... Tak nám držte palce!

Ivana Opršalová, marketing & PR

Interiér vily Marie Karas v Jihlavě, která se uchází o ocenění Stavba roku

Historie, zajímavosti a humor (11)

*Přijde čas, kdy i na toto
budete vzpomínat rádi*

PUBLIUS VERGILIUS MARO
italský básník (70-19 př.n.l.)

160 LET

Tak nám s mojí ženou Hanou bylo 160 let. Pěkně jsme to oslavili na mojí milované Vltavě. Na loď Cziechie přišlo mnoho přátel, a jak rád uvádím, od dělníků, ředitelů, ministrů až po naše skautské kamarády.

Ale o těchto oslavách nechci psát. Chci se vám přiznat, že ze všech narozeninových oslav nás s mou ženou Hanou nejvíc potěšily oslavy na Třešňovce. Oslavy to byly velkolepé, nejpřirozenější, nejpřívětivější, no prostě jsme se mezi vámi, našimi spolupracovníky a přáteli, cítili opravdu fajn. Nečekali jsme opravdu, ale opravdu, co nám náš syn Martin se svými nejbližšími spolupracovníky připraví za sérii překvapení.

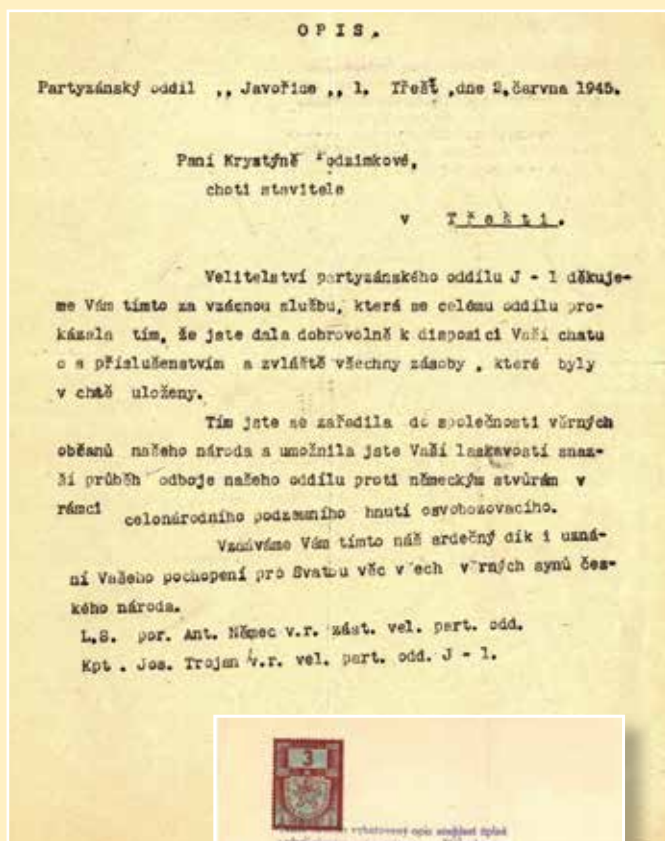
**Martine, Dano, Rošto i vy všichni ostatní, moc,
ale moc děkujeme!**

Měli jsme být připraveni 26. 5. 2017 v 15 hodin v naší třeštské vile. Přesně na čas přijel před vilu slavnostně ověncený kočár s kočím a párem krásných koní. Oba jsme nastoupili a jeli celou Třeští. U kostela sv. Martina jsme odbočili do strmého svahu, až jsme přijeli na Třešňovku, kde jste čekali, vy naši spolupracovníci, přátelé a rodinní příslušníci. Projeli jsme slavobránou a věřím, že nejenom my, ale i náš dvorní kočí i splavení koně si oddechli. To vše jste s námi prožili a nebylo by nutné to ani psát.

Co jste neprožili a nemohli vědět je to, co mi cestou celou Třeští a při mávání náhodných chodců létalo hlavou. Nevím proč, ale okamžitě mi do hlavy vlezly vzpomínky, jak jsem s mámou a tátou začátkem roku 1945 každý týden jezdili kočárem z Třeště do Řídelova a vozili partyzánům bednu s jídlem do naší chaty. Bylo mi tehdy 8 let a přesně si to pamatuji. Bedna byla z pozinkovaného plechu, asi 1x0,5x0,5 m velká, napěchovaná potravinami pro muže z partyzánského oddílu Javořice. Nejdříve jsme se rozhlédli, zda na nás někdo nevyskočí, pak jsme otevřeli chatu a rychle z kočáru vynesli bednu s jídlem a šup s ní do malinkého sklípku pod podlahou kuchyně. Pak teprve táta odpřáhl koně, ustájil je v nedaleké konírně u chaty a já musel vzít do rukou dva kýble, dojít v Řídelově k pumpě u hájovny a vodu v nich přinést až do chaty, aby měli koně co pít. Táta zatím odpočíval a máma připravovala vše ostatní. Zážitky to byly tak intenzivní, že jsem na ně nikdy nezapomněl. Také nikdy nezapomenu, že týden po Květnové revoluci

Rodina Podzimkova na chatě v Řídelově:
děti Josef, Jarka, Krista, babička Kateřina
a otec Jaroslav

Faksimile potvrzení včetně ověřovací doložky

1945 jsme opět s kočářem jeli na naši chatu. Když jsme chatu otevřeli, téměř jsme oněměli. Chata byla úplně, ale úplně vykradená. Partyzáni si vše po válce odvezli. Peřiny, slavníky, kamna, roury od kamen. Odšroubovali i kovové úchytky z vestavěné kuchyňské skříně. Byla to asi odměna za pomoc naší rodiny partyzánům...

Ale tento nevděk za dobrý skutek má i lepší konec. Mojí mámě, která to všechno organizovala, velitel partyzánského oddílu Javořice 1 kpt. Josef Trojan a zástupce velitele poručík Antonín Němec, jako odpuštění za neodpustitelný čin vybití naší chaty, již 2. června 1945 vystavil potvrzení a poděkování paní Kristě Podzimkové, choti stavitele: "...že jste dala dobrovolně k dispozici vaši chatu s příslušenstvím a zvláště všechny zásoby, které byly v chatě uloženy. Tím jste se zařadila do společnosti věrných občanů našeho národa a umožnila jste Vaší laskavostí snažší průběh odboje našeho oddílu proti německým stvůrám v rámci celonárodního podzemního hnutí osvobozovacího".

Jak jsme letos jeli kočářem na Třešňovku začaly se mi vracet další vzpomínky z Květnové revoluce v Třešti. Je neuvěřitelné, co vše osmiletému klukovi zůstává v hlavě. Předně to, jak 5. května 1945 začala v Třešti revoluce. Než jsem se odhodlal popsat své zážitky, tak jsem celé dva dny sháněl informace z dosud vydaných knih jiných, kvalifikovanějších autorů, abych se nedopustil banálních chyb. Zjistil jsem, že moje dětské vzpomínky téměř přesně korespondují s uváděnými literárními fakty i když doba socialismu, ale nejenom ona, některé události posunula dle momentální politické situace. Pro mne nejpřesnější a nezažaté popisuje celé revoluční události Klára Pejřimovská ve své bakalářské práci, kterou obhájila na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích 29. 7. 2016. Je to velmi čtivá práce nezatížená žádnými osobními či politickými vlivy a tím mi připadá jako nejobektivnější informace o tom, co jsem i já jako osmiletý kluk v Třešti zažil. Osobně nejvíc souhlasím s citací z uvedené bakalářské práce: „Dnes někteří občané Třeště vidí květnové povstání trochu v jiném světle. Někteří pamětníci si kladou otázku, zda povstání nebylo poněkud předčasné, nebo úplně zbytečné a zda nebyla tato revoluce zcela nepromyšlená.“

Za sebe mohu z touto citací souhlasit. Jenom namátkově uvedu svoje osobní vzpomínky.

SOBOTA 5. KVĚTNA 1945

Revoluce v Třešti začala v 15.15 hodin po sestavení Revolučního národního výboru (RNV), kdy všechny tlampače hlasitě vysílaly volání pražského rozhlasu o pomoc. Tomu jsem nerozuměl a nepamatuji si, jak to u nás doma probíhalo.

Přesto mě máma pustila, ať se podívám, co se to děje venku. Třešťáci začali vybíhat z domů, vyvěšovat československé vlajky a ve městě všechno vřelo. Dodnes nechápu, kde ty vlajky (i u nás) byly po celou válku poschovávány.

NEDĚLE 6. KVĚTNA 1945

Máma mě ještě nechala jít do města a přesně si pamatuji, jak rozjásaní a jako z řetězu utržení

občané pobíhají po městě. Zvláště mi utkvěli v paměti „revolucionáři“, kteří s vlaječkami pobíhali po zdi proti Marečkovu řeznictví. V tu dobu od Hodic přijela kolona německých vojáků, kteří prchali před Rudou armádou.

Tu jsem osobně neviděl, neboť máma mě už nechtěla pustit z domu. Ale když se dozvěděla (informace letěly od domu k domu), že se Němci dohodli s Revolučním národním výborem o volném odjezdu z Třeště za výpalné, které obnášelo dva pancéřové vozy, motocykly, zbraně a střelivo, tak jsem opět mohl vyjít na ulici. Celý život si pamatuji jak se „revolucionáři“ učili jezdit s obrněnými vozy. Ty měly pravděpodobně jinde zpátečku a rychlost dopředu, protože jsem viděl na vlastní oči, jak několikrát vrazily do domu a opět jely a tak se to několikrát opakovalo.

Vrátil jsem se domů zcela vyděšený, co se to v Třešti děje a pak mě máma až do 10. května 1945 do města nepustila.

Ve výše uvedené diplomové práci jsem se dočetl informaci, která zcela koresponduje s vlastními vzpomínkami o legračním počínání „revolucionářů“. Opět cituji výše uvedenou diplomovou práci: „Když si osvojili techniku, vrátili se zpět na náměstí v Třešti a chtěli zbraně vyzkoušet. Namířili kulomet do oblak, ale nic se nestalo. Až jeden z místních občanů zjistil, že ve zbrani chybí úderník. Němci jim tedy přenechali nefunkční zbraně.“

PONDĚLÍ 7. KVĚTNA 1945

Moje osobní vzpomínka ověřená sestrou Kristou. Dívali jsme se z okna v 1. patře vily, jak na kopci za Váňovským rybníkem pobíhá pár kluků a jak Němci, ukrytí ve vedlejší vile továrníka Adolfa Müncha, se je pokoušeli zasáhnout střelbou z kulometu. Avšak přes rybník nedostřelili, a tak se kluci stále smáli. Pak se najednou vyřítíl německý tank a kluky zezadu postřílel. Na to, co jsem viděl nikdy nezapomenu a oživil jsem si to při čtení výše uvedené diplomové práce: „Na silnici poblíž Váňovského rybníka se skupina osob setkala s německým vojskem. Po chvíli zazněly výstřely a sedm lidí padlo“.

Po této události nás rodiče okamžitě odvedli do krytu, který táta nechal vykopat v hliněném svahu v areálu stavební firmy Podzimek. Na tuto událost si přesně pamatuji, neboť jsme tam měli dřevěnou lavici i osvětlení z autobaterie. V tomto nesmyslném krytu, ve kterém nás mohl zasypat jakýkoliv výbuch v blízkém okolí, jsme zůstali až do druhého dne.

To jsme ještě nechápali, že do Třeště přijela německá SS divize. Okamžitě se rozkřiklo, že esesáci ostřelují každý dům, kde visela československá vlajka. A tak moje máma, která byla nejdovážlivější z celé rodiny, se z ohrady stavební firmy Podzimek plížila přes železniční kolej do naší zahrady, aby československou vlajku z okna věžičky sundala. Pak se odplazila zpět k nám, do krytu. Největší běsnění německé armády, za aktivní pomoci smutně proslulé 23leté Herty Kašparové, a popravy na věžeňském dvoře, které jsou podrobně popsány v nesčetné literatuře, naše rodina přečkala v podzemním krytu ve stavební firmě.

Tonda, Verunka a Eliška Podzimekovi

ÚTERÝ 8. KVĚTNA 1945

Členové Revolučního národního výboru se po celou dobu revoluce ukrývali v lesích u hradu Roštejn. Odpoledne odjeli Němci z Třeště přes Telč a Dačice. Moje moudrá máma pochopila, že zůstat v krytu je životu nebezpečné, a tak nás děti vyvedla zadní brankou přes koleje do naší zahrady, kde položila na zem koberec, kde jsme vyděšení přečkali dvě noci.

STŘEDA 9. KVĚTNA 1945

Mezi půlnocí a ránem narychlo odjížděly zbytky německých vojsk, směrem na Batelov. Otázkou zůstávalo, co se bude dít dál a kdy dorazí stále očekávaná Rudá armáda. Proto nás máma nechala v lesíčku v dolní zahradě vily. Celou noc jsme nespali, a tak si bezpečně pamatuji, jak se k ránu rozzářila obloha do ruďa. Teprve později jsem se dozvěděl, že postupující Rudá armáda vyhodila do povětří benzínovou cisternu.

ČTVRTEK 10. KVĚTNA

Rudá armáda dorazila do Třeště dopoledne a v 15 hodin se z Roštejna vrátili uprchlíci a ostatní členové Revolučního národního výboru. U nás na vile se usídlila část velitelství Rudé armády. Máma, která se za protektorátu trochu naučila rusky, byla schopna s rudoarmějci komunikovat. Mně jako kluka nejvíce zaujalo, jak vojáky bavilo šňůrou rozhrnovat a zatahovat záclony. Pak jsem běhal do Váňovské ulice dívat se na sovětskou Koněvovu armádu, která opravdu přijela na koních.

Další vzpomínku mám na koupání Rudé armády ve Váňovském rybníku. Tolik nahatých chlapů jsem do té doby nikdy neviděl. Poté mi utkvělo v paměti, jak rudoarmějci lovili ve Váňováku ryby. Hodili tam granát a pak v kýblech nosili rozmlácené rybky do vily, aby je máma upekla. Když jim říkala, že nejdou kucht, řekli, ať to upeče i s vnitřnostmi, že jim to nevadí. Pak pili z lahví vodku a když byla sovětská armáda na mol opilá, poručil si velitel rozehřát do hrnků sádlo. Jen

jsme valili oči, jak po vypití pár litrů horkého sádla vmžiku vystřízlivěli.

Tak to se mi, milí naši spolupracovníci a přátelé, honilo hlavou, když jsme v kočáře projížděli Třeští až na Třešňovku. Omlouvám se za moje klukovské vzpomínky na revoluční dny 1945 v Třešti, ale musel jsem se o ně s vámi podělit. Oslavy na Třešňovce vyvrcholily společným fotografováním s vámi všemi a vaše děti zatím bavilo, že se mohly projet v kočáře taženém dvěma krásnými koňmi. Obdrželi jsme jako vždy krásný dort od paní Fousové, tentokrát s číslicí 160.

Mysleli jsme s mojí ženou Hanou, že nás ten den již nemůže nic překvapit, ale to jsme se zmýlili. Za dvě hodiny nám náš syn a váš ředitel Martin předal zarámovanou fotografii nás všech na Třešňovce 2017, kterou jste mím následně všichni podepsali.

Díky vám všem, bylo to krásné.

VÁŠ JOSEF PODZIMEK

PERSONÁLNÍ KOUTEK

K firmě Podzimek a synové nastoupili:

Josef Štambera, David Neuwirth stř. 210
Nikola Hlavanová, Ing. Tomáš Prokopec, stř. 220
Ing. Vladimír Kunst, Hana Křičková,
Eva Kozáková

Z firmy Podzimek a synové odešli:

Pavel Šárka stř. 101
Miroslav Madola, Jaroslav Zejda, René Žák, stř. 210
Daniel Peřina, Vladimír Karšulín
Karolína Niebauerová, Ing. Jan Tomek, stř. 220
Ing. Jiří Rosendorf, Ing. Jakub Jirků,
Ing. Michaela Slušná, Ing. Jana Jirásková
Petr Novák, Jakub Houser, stř. 230
Ing. Lenka Chromá, Ing. Petr Polák stř. 501

K firmě Strojírny Podzimek přišli:

Jan Matějček, Věra Matoušková

Do firmy Dřevovýroba Podzimek přišel:

Jan Grulich

Z firmy Dřevovýroba Podzimek odešli:

Tomáš Dvořák, Ing. Miloš Brzobohatý

Životní jubilea oslaví

Ve firmě Podzimek a synové:

50 let 10. 11. Podolský Pavel stř. 210
50 let 20. 11. Tvrz Ladislav stř. 210
60 let 1. 10. Němcová Lenka stř. 251

Ve Strojárnách Podzimek

40 let 20. 10. Adam Miroslav
45 let 16. 12. Hružza Roman
65 let 29. 7. Horbyak Ihor
70 let 1.6. Prycl Jan

Pracovní výročí oslaví

Ve firmě Podzimek a synové:

10 let 1. 11. Bros Josef stř. 251
15 let 5. 12. Nápravník Ondřej stř. 210

Odchod do starobního důchodu:

Ve firmě Podzimek a synové:

Jaroslav Zejda, malíř, natěrač ve firmě od 1. 9. 1971
René Žák, zedník ve firmě od 9. 1. 2012
Vladimír Karšulín, tesař ve firmě od 1. 9. 1971

Gratulujeme

K narození dcery Klaudivie (nar. 28. 4. 2017) panu Lukáši Novákovi z Dřevovýroby Podzimek.

K uzavření sňatku pánům Vojtěchu Peřinovi a Karlu Obrdlíkovi, zedníkům z firmy Podzimek a synové a panu Martinu Procházkovi, truhláři z firmy Dřevovýroba Podzimek.

Poděkování

Rád bych poděkoval za spolupráci třem dlouholetým spolupracovníkům ze střediska 210, kteří odešli v posledních týdnech do důchodu. Jedná se o Jaroslava Zejdu (46 let u firmy), Vladimíra Karšulína (46 let u firmy) a René Žáka (5 let u firmy). Pro firmu je to ztráta, ale čas se zastavit nedá a my musíme za tyto pracovníky hledat nové tváře, které je nahradí. Všem třem jmenovaným přeje hodně zdraví a štěstí a ať si důchod užijí.

Martin Urbánek, výrobní ředitel pro Vysočinu

Připravujeme

3.10. je plánovaný výlov jezírka
20.12. bude v KD Třešť připraveno vánoční posezení pro všechny firmy Podzimek.

Těšíme se s Vámi na shledání.

Smuteční oznámení

Dne 26. srpna 2017 ve věku 73 let nás náhle opustil náš bývalý spolupracovník firmy Strojírny Podzimek, s. r. o. pan Josef Kovařík.